

عنوان مقاله:

گونه شناسی ماهیت امور خیریه در شبکه های مجازی (با تاکید بر پیام رسان تلگرام)

محل انتشار:

اولین همایش ملی خیر ماندگار (مطالعه و ارزیابی امور خیر در ایران) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهری بهار - دانشیار گروه ارتباطات اجتماعی دانشگاه تهران

سیدحاجی حسینا - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم اجتماعی_مطالعات فرهنگی، دانشگاه کاشان

اکبر بیات - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم اجتماعی_مطالعات فرهنگی، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سنت دینی و فرهنگی در کنار ابزار مدرنیته امکانات گسترده تری در برای کنش متقابل و در امتداد آن امور خیریه رسان فراهم آورد است. هدف این مطالعه درک چپستی و ماهیت جدید آن ها می باشد. این مطالعه نشان داده است که کمک رسانی نسبت به گذشته، محتوای تازه ای را در حال تجربه کردن است. روش شناسی: تحلیل محتوای کیفی به عنوان یکی از روش های رایج در پژوهش های علوم اجتماعی استفاده شده است. با این روش در عین پیگیری و آشکارسازی معنای پنهان، سعی در استخراج و بررسی عمیق داده ها داریم. شیوه نمونه گیری از داده ها براساس مطالب قید شده در گروه های مختلف شبکه پیام رسان تلگرام و سایت موسسات خیریه رسان می باشد. حجم نمونه براساس اشباع نظری جمع آوری شده است. یافته ها: براساس بر ساخت گرایبی اجتماعی و در امتداد روش شناسی استقرایی، داده ها در دو بخش فردمحور و سمن ها در قالب حوزه ها، مفاهیم و سپس مقولات نظری دسته بندی شده اند. هشت مقوله اختصاصی برای کمک رسانی فردمحور و بیست عنوان در زیرمجموعه سمن ها قابل شناسایی است. نتیجه گیری: مدرنیته در روند رشد تکوینی خود ابزاری در اختیار کنش گران اجتماعی قرار داده است که مفهوم خیریه را از محتوای گذشته جدا کرده و ماهیت جدیدی به آن بخشیده است. فردمحوری، انسان گرایی، دین باوری، نیازسنجی خرد، گمنامی و غیرشخصی شدن سمن ها عمده ترین جایگاهی است که شبکه های مجازی در میان افراد گسترش داده اند.

کلمات کلیدی:

امور خیریه، مدرنیسم، سمن ها، شبکه های مجازی، تحلیل محتوای کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/624185>

